

šče do Mjesta hiež, a tam Ananiaska
křyschecž. Dži tam, praji Křystus. Won
jehodla nicžo nowe sapoczecž nochze,
ani jeho na Pohlu chcžicž aby wuczicž,
ale pokaze jeho tam, džež jeho Sstowo
a Chcženiza je. A Pawot pošucha
temu Sstowu teho Knesa rad, hacž ru-
nje hjeschže newje, dže hiež dyrbi, a schtu
je jemu prajicž budže. Duž pošele nasch
Boh a Knes Ananiaska, ton jemu prje-
duje, chcži jeho, kładže Ruzy na njeho, a
reknje: luby Bratse Saule, ton Knes Je-
sus je me pošak (kiž so tebi na Puczu,
dyž hew džjesche, sjewik je,) so by ty sašo
widžik, a se šwjatym Duchom napelneny
buł. Act. 9, 17.

Tak pschindže Pawot křwidienju,
křchčenizy, a křwjatemu Duchej psches
Ananiaska, kotryž je pschecžiwu Pawo-
tej šnadny Prjedar. A kajž mata
Schkrjecžka pschecžiwu Sstonzu hjesche.
Wot tajkeho mateho Ssužowka dyrbi
Pawot šwoje Sswjetko dostacž. Na
to dyrbimy derje kedžbowacž. Pawot
dostanje šwoje Widženje, Kosom, a
šwjateho Ducha, tak so wje, schtu Křy-
stus, a šwjata Chcženiza je, psches Hamt
Ananiaskow, a stupi nydym hohrje, a
je drubi Muž. Tak welje hacž křche-
szijansteje Krowje won predy pschelač
bje; Tak welje, haj tausent mohlow
wjazy scžini won Křcheszijanow, so so
tejšch cži Wucženizy dosž podžiwacž
nemoža, a praja: Neje to Džiwa dosž,
so ton Muž tak prjeduje, kotryž w Je-
rusalemi sahubesche wschitkich tych, kot-
riž so křtemu Menu modljachu. A ro-

stobi tych Židow njetež cžim bolje, dyžli
cži Křcheszijenjo jeho predy srosnjewali
bjechu, dokelž jim hewak nihtu tajku
wulku Moz we Wuczbi wopokasat ne-
bje, hacž Pawot. To je ta Historija.

III. Za pak dyrbi nam škužicž křtrošch-
cženju. a) Ton Troscht sjewi šwjaty Pa-
wot šam 1. Tim. 1. v. 12, 17. Ja so
džakuju naschemu Knesu Křystusu Je-
su, kiž me mozneho je scžinik, a sa šwjero-
neho džeržat, a na tu Sskuzbu me je pschi-
stajik. Bohu pač temu wjecznemu Bra-
lej, temu nesachodnemu, newjedonnemu, a
šamemu mudremu bydž Czesž, a Bwašba
wot Wjecnosžje hacž do Wjecnosžje.
Tudy křyschisch ty, tak so teho Herem-
pla troschtowacž možesch. Menujzy,
so by wuknył, so je Boh nadny, a chze
nam nasche Křechi rad wodacž, a nas
šbožnych cžinicž Křystuša dla. Psche-
tož dy by won s Křeschnikami Sczerpli-
wosž nemjet, a nochžyt Křechi wodacž;
Dže by chžyt Pawot wostacž? Aby
schto by won saštužik? Kotryž niz se
šnadnymi Křechami, (ja jeno chzu je
tak menowacž, hacž wone runje wschit-
ke Sšmercžje winošte bjechu) aby s Kře-
chami drubeje Taffli, ale štyimi najwo-
schimi a najwecžimi Křechami prjeneje
Tafflje wobezježeny bje.

Alle tak praji Pawot šam, so je so
jemu Tladu dostaka křšnamenju tym wu-
rudženym Křeschnikam, so woni teho-
dla sazwyblowacž netrebaju, - ale tejšch
do Křystuša wjericž, a so jeho Nady
a Dobroty troschtowacž moža. Psche-

tož